

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem XXX
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne XXX, č. j.: XXX, XXX, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Soud nepřiznává žalobě odkladný účinek.

Odůvodnění:

- Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních činností, ze dne XXX, č. j. XXX, sp. zn. XXX, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty jeho námitky jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen ke dni XXX, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
- Spolu s žalobou podal žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (dále též „OÚŽ“), v němž tvrdil hrozbu nenapravitelné újmy, spočívající ve ztrátě možnosti výkonu zaměstnání, kdy potřebuje řidičské oprávnění pro výkon svého povolání. Vzniklá újma je v příčinné souvislosti s výkonem žalobou napadeného rozhodnutí a je natolik intenzivní, že v souvislosti s ustanovením § 73 odst. 2 s. ř. s. lze hovořit o „újmě“. Podmínka „nepoměrně větší“ újmy je dána i tím, že nepřiznáním odkladného účinku by mohlo dojít velmi negativně k ovlivnění jeho majetkových i osobních poměrů, kdy by žalobce ztratil možnost jednak péče o své nezletilé potomky, tak i o možnost výkonu vyživovací povinnosti stanovené soudem. Dále také vypomáhá svým rodičům, což doložil čestným prohlášením. Dále tvrdil, že mu ztrátou mobility vznikne nenapravitelná újma, kdy z postu svých pracovních zkušeností bude jen těžko nacházet uplatnění i v jiném oboru, ve kterém by nebyla vlastní mobilita (řidičské oprávnění) vyžadována. S ohledem na socioekonomickou situaci zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v regionu, ze kterého žalobce pochází, je pro něj ztráta zaměstnání problémem, který jej jednoznačně vystavuje existenčním problémům. Další nenapravitelnou újmou je možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autoškole, dopravně psychologické vyšetření) pro něj v případě ztráty zaměstnání, a tedy i jakýchkoli příjmů, znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž v době budoucí. Nedomníval se, že by přiznaný odkladný účinek měl vliv na práva třetích stran. Odkladný účinek též neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem. Přestupky, na základě kterých dosáhl 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Žalobce dále požadoval, aby žalovaný jednoznačně prokázal, že by přiznáním odkladného účinku došlo k narušení veřejného zájmu. Závěrem poukázal na „neúměrně dlouhou dobu řízení“ v českém soudnictví s tím, že pokud mu má být uložen trest zákazu řízení či pozbytí řidičského oprávnění na dobu 12 měsíců a soud běžně v obdobných případech rozhoduje v časovém horizontu i delším, než je trest, pak je v případě nepřiznání odkladného účinku omezen na svých právech, vyplývajících především a nejen ze základních práv a svobod, k čemuž vyzdvihnul právo na spravedlivý proces.

3. Žalobce k tomu připojil listinu, na níž uvedl současné adresy svých rodičů (XXX), dcery (XXX) a syna (XXX). Dále na této listině uvedl, že zabezpečuje nákup potravin a zboží pro rodiče v důchodovém věku. Zároveň uvedl seznam společností „po celé ČR a na Slovensku“, jimž poskytuje školení a kontrolu telemarketingu v oboru marketing na kapitálových trzích, a uvedl jejich adresy ve městech Praha, Brno, Ostrava, Most, Bratislava a Olomouc. Dále svá tvrzení dokládal připojenými dokumenty, a sice rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne XXX, č. j. XXX, a také fotokopii první strany rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6, č. j. XXX, XXX a XXX, jimiž dokládal dohody o střídavé péči nezletilých dětí, dále připojil rodný list dcery a rodný list syna, čestné prohlášení rodičů žalobce, oba bytem XXX, kteří uvedli, že žalobce se aktivně podílí na pomoci s obstaráním domácnosti, vyřizováním administrativy, případně právních činností, a pomáhá jim s prodejem medu jako přivýdělkem k důchodu s tím, že vzhledem k jejich bydlišti toto bude bez možné dopravy velmi ztíženo. Závěrem žalobce připojil anonymizované fotokopie rozhodnutí správních orgánů, Městského soudu v Praze, Nejvyššího správního soudu a 3 fotokopie pokutových bloků, vše ve vztahu k jiným přestupcům.
4. Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě nesouhlasil s tím, že žalobci nehrozí žádná újma. Uvedl, že bodový systém, zakotvený v právním řádu České republiky, má motivovat řidiče k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a vyloučit ty řidiče, kteří se porušování předpisů dopouští dlouhodobě a opakovaně. Prvořadým cílem právní úpravy je tedy zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, což dle názoru žalovaného nepochybně představuje důležitý veřejný zájem. V daném případě je dán důležitý veřejný zájem, tedy zájem na ochraně života, zdraví a majetku účastníků silničního provozu, a z toho vyplývající výkon práva, přičemž právě k pozbytí řidičského oprávnění došlo opakovaným škodlivým jednáním žalobce v rámci provozu na podzemních komunikacích. Přiznání odkladného účinku by bylo s tímto důležitým veřejným zájmem v rozporu, neboť pro bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích je třeba eliminovat ty řidiče, kteří stanovená pravidla opakovaně porušují.
5. Soud o podaném návrhu uvážil následovně:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

6. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
7. Uvedené ustanovení podmiňuje přiznání odkladného účinku žalobě současným splněním tří podmínek, a to:
 1. výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu,
 2. tato újma je pro žalobce *nepoměrně větší*, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám,
 3. přiznání odkladného účinku není v rozporu s *veřejným zájmem*.
8. Při nesplnění, byť jen jedné z uvedených podmínek, nelze odkladný účinek žalobě přiznat.
9. Pokud jde o splnění prvních dvou podmínek, je základním předpokladem úspěšnosti návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě skutečnost, že žalobce tvrdí a zároveň osvědčí, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly určitou kvalifikovanou újmu. Je to totiž právě žalobce, kdo se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu. Zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“, nikoli o pouhé „újmě větší“; to má svou logiku, protože v řízeních s jediným účastníkem, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.
10. Soud zdůrazňuje, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy žalobce oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci žalobce (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018 č. j. 3 Azs 350/2017-25). Nelze proto argumentovat skutkově odlišnými případy, v nichž k přiznání odkladného účinku žalobě došlo.
11. V nyní posuzovaném případě soud neshledal naplnění žádné z uvedených podmínek, neboť na základě žalobcem uvedených tvrzení a důkazů nelze učinit závěr, že žalobci vznikne výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí újma, natož nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku žalobě může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku žalobě by nadto bylo v rozporu s veřejným zájmem.
12. Pokud jde o žalobcem tvrzenou ztrátu možnosti výkonu zaměstnání, soud v první řadě zdůrazňuje, že žalobce výkon svého povolání „po celé ČR a na Slovensku“ neosvědčil, neboť toliko uvedl seznam obchodních korporací, pro které vykonává činnost, a jejich adresy, aniž by svá tvrzení podložil jakýmkoli smlouvami, fakturami či jinými dokumenty. Pro úplnost však soud podotýká, že i pokud by žalobce osvědčil svá tvrzení, že pracuje pro obchodní korporace, které uvedl v připojeném seznamu, jejich adresy se dle tvrzení žalobce nacházejí v Praze, Brně, Ostravě, Olomouci, Mostu a Bratislavě. Je obecně známou skutečností (notorieta), že všechna tato žalobcem uvedená města jsou napojena na železniční síť a jsou obsluhována pravidelnou železniční osobní dopravou, která zajišťuje dostupné spojení mezi nimi. K dispozici je také autobusová doprava, popř. lze využít služeb zprostředkovatelů spolujízdy. Soud nepopírá, že výše uvedené způsoby dopravy jsou poněkud méně pohodlnými, mohou vyžadovat podrobnějšího plánování cest dopředu, a že by se žalobce případně musel spoléhat i na jiné osoby. Nelze však předpokládat, že by nutnost užít výše

uvedené způsoby dopravy vedla ke ztrátě obživy žalobce, kterou jedinou by bylo možno považovat za vznik nenahraditelné újmy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2018, čj. 8 As 77/2018-38). Shrnuto, možnost žalobce vykonávat takové povolání by v takovém případě nebyla ohrožena, pouze by byl dočasně snížen žalobcův komfort, na který byl dosud zvyklý. Soud zároveň podotýká, že pokud by přesto žalobce trval na dopravě vlastním automobilem, mohl by si zajistit jiného řidiče.

13. Pokud jde o poukaz žalobce na socioekonomickou situaci v regionu, ze kterého pochází, soud vzal v úvahu, že žalobce uvedl své bydliště v hlavním městě Praze, přičemž ze žaloby a přiložených dokumentů vyplývá, že má v Praze, resp. jejím bezprostředním okolí, taktéž své rodinné zázemí a vazby (konkrétně uvedl bydliště svých dvou dětí v XXX a svých rodičů v XXX, tedy v bezprostřední blízkosti Prahy). Je obecně známou skutečností, že je hlavní město Praha nejbohatším městem v České republice s nejvyšší průměrnou mzdou v celé zemi, nezaměstnanost v Praze je setrvale velmi nízká, a přímo úměrně tomu je v této lokalitě v rámci České republiky nejméně obtížné sehnat dobře placené zaměstnání. Tvzení ohledně možných existenčních a finančních těžkostí proto soud považuje v této situaci za nepřijatelná.
14. Pokud jde o péči o nezletilé potomky, soud zdůrazňuje, že žalobce uvedl bydliště obou svých potomků v XXX, tedy ve městě s rozvinutým systémem městské hromadné dopravy. Veškeré činnosti uváděné žalobcem (předávání dětí matkám, odvoz do školy a zájmových kroužků) lze prostřednictvím veřejné hromadné dopravy realizovat bez větších obtíží.
15. Žalobce nadto v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neuvedl ani neosvědčil žádné okolnosti, které by odůvodňovaly nezbytnost zajišťování potřeb rodičů žalobce toliko za pomoci drženého řidičského oprávnění. Soud i v tomto rozsahu poukazuje na obecně známou skutečnost, že XXX je veřejnou dopravou velmi dobře dostupná lokalita. Nákup potravin a zboží pro rodiče v důchodovém věku může žalobce zajistit v této lokalitě i bez řidičského oprávnění, a to například prostřednictvím internetového supermarketu či obdobné rozvázkové služby s rozvozem až ke dveřím domu. Taktéž lze zajistit dovoz nákupu vlastním automobilem s pomocí jiného řidiče, za užití lokální taxislužby, nebo lze dopravit nákup z místní prodejny bez využití motorového vozidla. Pokud jde o výpomoc rodičům s prodejem medu, ani v daném případě žalobce neuvedl a neosvědčil žádné skutečnosti, které by v takovém případě bránily využití alternativních forem dopravy (zajištění jiného řidiče svého auta, využití taxislužby, provedení přepravy veřejnou hromadnou dopravou, či přeprava zcela bez užití motorových vozidel).
16. Žalovaný nadto správně poukázal na veřejný zájem spočívající v ochraně bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Pokud jde tvzení žalobce, že přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, nejsou nikterak závažné, soud k tomu uvádí, že za účelem zajištění bezpečného a plynulého provozu na pozemních komunikacích jsou určité přestupky zařazeny do bodového hodnocení s tím, že pokud řidič motorového vozidla má v registru řidičů zaznamenán stanovený počet 12 bodů, vyzve jej příslušný obecní úřad k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení (srov. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.). Není přitom rozhodná závažnost jednotlivých přestupků, nýbrž jejich souhrn a skutečnost, že řidič motorového vozidla má v registru řidičů zaznamenán stanovený počet 12 bodů (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2021, č. j. 14 A 195/2021 – 23). Ztráta řidičského oprávnění, jako právní důsledek dosažení bodového limitu v registru řidičů, přitom vedle funkce represivní a preventivní vůči samotnému stěžovateli plní i funkci

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

obranou vůči ostatním účastníkům silničního provozu. Soud zdůrazňuje, že v této fázi řízení nezkoumá oprávněnost žalobních námitek, naopak při respektování zásady presumpce správnosti správního rozhodnutí je třeba vycházet z toho, že žalobce dosáhl takového počtu bodů, se kterým je spojeno pozbytí řidičského oprávnění.

17. K tvrzené újmě spojené s náklady na opětovné získání řidičského oprávnění soud uvádí, že se jedná jen o další přirozený důsledek ztráty řidičského oprávnění, který nastoupil poté, co žalobce v kvalifikované míře nerespektoval pravidla silničního provozu. Tvrzení ohledně možných existenčních a finančních těžkostí proto soud považuje v této situaci za nepřipadná.
18. Pokud jde o délku soudního řízení, ani ta nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť v daném případě převažuje důležitost veřejného zájmu, který napadené rozhodnutí sleduje. V případě déletrvajícího soudního řízení by byl rovněž po delší dobu tento veřejný zájem ohrožován; žalobci bude naopak po určité době (12 měsících) umožněno řidičské oprávnění znovu získat. Nadto soud zváží dřívější projednání žaloby.
19. Soud zdůrazňuje, že nepřiznáním odkladného účinku žaloby nijak nepředjímá rozhodnutí o věci samé, neboť posouzení souladu napadeného rozhodnutí se zákonem v mezích žalobních bodů, jak po stránce hmotněprávní, tak i procesní, není předmětem rozhodování o odkladném účinku, ale právě až rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 18. srpna 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu